

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шеди. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зок.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 27-50 „
Річно 55-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зок., Німеччині 7-50 зок.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Бо-
гарії 7-50 зок., Австрії 7-50 зок.,—
Зміна адреси 1 зок.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-24.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Світова боротьба хліборобства з промислом.

(З нагоди міжнародної господарської конфе-
ренції у Женеві.)

Живемо в дуже цікавих для дослідників на-
роднього господарства часах, в часах великан-
ських дужав господарських і фінансових сил,
яких світ досі ще ніколи не переживав — бороть-
би хліборобства з промислом. І ми, одна з вели-
ких націй світу, беремо в цих змаганнях дуже
поважну участь, дарма, що може й не свідомо,
може більше посередньо, ніж безпосередньо, але
всеж беремо, бо ми не вміли ізольовати себе від
того, що діється доколя нас і з нами, на наших
таких землях.

Щоби оцінити нинішню, гляньмо в минуле.
Перед війною панувала в світі т. зв. господар-
ська рівновага. Вона опиралася на ось яких о-
сновах: сильні мілітарно держави середньої і за-
хідньої Європи мали в мін. столітті майже ви-
ключно в своїх руках великий промисел і міжна-
родню торгівлю і сталися безконкуренційними
експортерами своїх промислових продуктів до
хліборобських країв у цілому світі, не виняючи
і Америки. Їх торговельна флота, зберіта-
ва їх мілітарною силою, опановувала усі при-
брежні торговельні осередки, від яких зависли й
осередки у нутрі цих країв. Від цих хлібороб-
ських країв діставали ці держави хліборобські
плоди, очевидно за ціну куди нижчу ніж прода-
вали свої промислові продукти. Хліборобські
краї витримували це лиш тому, що в них кошти
продукції плодів виплачувалися завдяки най-
вищому рівню життєвих потреб хліборобських
мас. А що кошти продукції в державах зах. і
центр. Європи були куди цінні, то в них пошеху-
вано хліборобство і доводилося бракуючи кіль-
кість поживи з цих країв. Перед війною дійшло
аж до того, що треба було довозити поживу до
Європи на винищення коло 30 мільонів населен-
ня. Так виглядала ця господарська рівновага і
серед таких обставин зростав господарський роз-
виток, на око нічим не каламучений, дарма, що
населення в хліборобських краях жило в най-
більшій нужді, дарма, що ту і там вибухало бу-
рення, повстання і заворушення, ліквідовані
карними експедиціями, а то й локальні війни.
Фінансова потуга згаданих промислових країв
кріпилася з року на рік, обмотувала хліборобські
краї. Господарська рівновага була свого роду мо-
лопозем в їх руках. Мимоволі захопить питання:
чому саме ці держави сталися панами ситуації,
а не інші, не хліборобські.

Фактом є, що всі народи з торговельним хи-
стом стояли все вище від інших. Торговля є в
житті народів найбільше динамічним і поступо-
вим чинником. Купці все були тим елементом, що
творили перші шляхи, зв'язки між народами, дер-
жавами, вони були все найкращими інформато-
рами, усі війни мали свій початок у торговель-
них експанзіях, купці надавали п'яно краям, мі-
стам, державам. Завдяки їм зуміли держави ви-
шукувати й здобувати нові краї, колись і, уза-
лежнєвати, опановувати цілі держави, збогачу-
ватися їх коштом, творити власний промисел, як-
що природні обставини цьому сприяли, уліщувати
техніку комунікації, підняти у своїйому
населенні почуття підприємливості, неаности,
самостійності, рухливості. Ось Англія має у се-
бе вже від давня гасло, що добра англійська по-
літика це передовсім добра торгівля. Такими са-
мими шляхами йшов колись Рим, Венеція, Київ,
Антверпен та інші, що підтримали й поважну куль-
турну роль, такими також шляхами пішла в мін.
столітті й західна та середня Європа, маючи до
розпоряджості такі вигідні умови, як морські
шляхи, так що опанувала хліборобський світ і
створила те, що лягло в основу світової рівно-
ваги.

Але в між державами цієї частини Європи
бували конфлікти за господарську супрематію.
Вони й захищували не раз рівновагу, доки не про-
чавила її війна між ними самими, викликана
безпосередньо Австрією.

А яка констеляція господарських сил по-
війни?

Нині впродовж на плечах тих держав нова
промислова суперниця Америка, що виворочує з
повним розгоном свій промисел і вповні усвоїла

Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий“

у Львові, Ринок ч. 10 (ч. телефону: 433. — Конто
Почтової Штани ч. 143467).

як Центральна Каса українських кооператив-
них приймає вклади ощадності, забезпечує їх у
твердій валюті та посилає у наших коопера-
тивах, щоби підняти господарський розвій укра-
їнського народу. 5-10

конкурує з давню промисловою Європою, а з
другої сторони вихопилися Європі з рук для збу-
ту промислових продуктів великанські простори
таких хліборобських країв, як революціонізова-
ний радянський ринок із 140 мільонами населен-
ня та розбитий домашніми війнами 400 мільоно-
вий Китай, а також англійські домінії в Індії з
350 мільонами населення, які ведуть щораз біль-
ше організований бойкот європейських промисло-
вих продуктів. Колиж горахувати ще страту мен-
ших ринків, то образ, в якому наводиться нині
ціла середня й західна Європа, нам ясний. Ясні
й причини того, що мимо скінченої війни пану-
вала в Європі доріжжя на споживчі плоди.
Брак збуту на промислові продукти змушував
божну з цих держав до самооборони промислу
перед наливом чужих продуктів, дорогою мит-
них бар'єр та дорогою щораз то більше агресив-
них змагань до опанування боляй цих зружених
ринків, які остали для них тільки як напр.
Польщі. Досить згадати, що майже всі гірничі
промислові продукти як нафта, вугілля, цукор,
машини, експортуються нині демпінговою систе-
мою, а з другої сторони кожна держава змагає
до того, щоби підступно, не зважаючи на ніяку
етіку, побити противника. Та дарма, надмір усіх
їх побивав, змушує до ще більших дужав. А до
того всього долучилося ще одно лихо. Європа по-
бавляла і заз. утраті ринків дозволу поживи по-
чала сама продукувати куди більше у себе дома,
відтягаючи в цей спосіб надмір рук від відупав-
шого промислу, а з другого боку, обмежила дуже
сильно консумцію так, що вже майже дійшла до
рівноваги. І ось саме тепер почала наливати
масово куди дешевша пожива із хліборобських
країв, від тих самих, що не хочуть брати про-
мислових виробів. Двигаючись по війнах і рево-
люціях, почали ці краї наново видати свої плоди
на європейські ринки по дуже дешевих цінах,
не раз коштом власних потреб.

Китайські чи американські (в першу чергу
канадські), а не менше також інші продукти,

Хто любить свою жінку й свої діти

для кого не є байдужою будучність ріді і
його власна, той складає свої ошадности в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

у Львові вул. Руська ч. 20.

як аб'жа, дериво, ялиця, шкіри й другі сиринці
обизнали європейські плоди нижче коштів про-
дукції так, що Європа станула перед новим не-
надійним лихом, що потрясає силами її проду-
центів. Усі ті потрясення Європи змушують її до
щораз більших напружень на утримання колиш-
ньої гегемонії над хліборобськими, чи як часто
кажуть пастушими краями. Вона падає сильно,
щоби зреагувала з того, що колись посідала. І
опановує. Крок за кроком піддаються їй наново
слабші, хліборобські держави, підпадаючи в ор-
біту її фінанс. сил. Але й це далеко не вистар-
чає. Видячи фатальні висліди свого розбиття, як
висліди повсюдної несправності, вона застановля-
ється нині дуже поважно над концепцією міжна-
родної господарської консолідації, чи як госпо-
дарської Паневропи, як шляху до відискання
давньої світової гегемонії над хліборобським
світом.

Міжнародна господарська конференція в Же-
неві у дні 17. лютого, на якій мають виступити
не лише фахівці, але й політики, має дати основу
до цієї концепції отворення воріт для промислу,
дарма, що вона укрита під заслоном лише між-
державних митних розумів і умов. Богато хлібо-
робських держав уже відмовилося від участі, як
напр. Австралія, Індія, Єгипет, Бразилія, Пол.
Африка й інші. А Польща? Вона бере участь. Та
а дуже великою резервою. Знає, чим це пахне.
Даремні були наважні її труди стати промисло-
вою і тим самим ставити в колі цих європейських
потентатів. Вона нині охоплена їх кліщами май-
же в цілості, не виключаючи кліщів приятельки
Франції і дякуючи своїй внутрішній хворобі го-
сподарській політиці переживає нині найтяжчі
часи, часи фінансового виснаження і господар-
ської рецесії. Бере участь в конференції на те
щоби аложити свої застереження, які охороняв
би її перед інвазією чужого промислу. Та чи змо-
же зробити щонебудь саме тепер, у хвилях най-
більшої господарської скрути, тоді, коли треба
старатися в них про кредитову допомогу за вся-
ку ціну?

М. Творидло.

Новітня каста.

2. Признаки кастовості сучасного т. зв. пролетаріату.

Луцьк, лютий 1930.

І дійсно, що є опільного між народним комі-
сарем, що живе в роскошах у царській палаті й
користується для щастя життя всіма культур-
ними здобутками сучасності, і тим робітником,
наймитом-слугою і селянином, що працює фі-
зично у поті чола й ледви підтримує своє
існування? Стільки, скільки між якимсь коро-
лем, фабрикантом, магнатом і службовиком, ро-
бітником, селянином й т. д. Різниця жалкої.

Щож їх може, в такому випадку, зв'язувати,
крім зазначених стремлень та інтересів, що не
виявлених світові? Очевидно, якась догма, що
усуває всяке право на аналіз і критику, а зали-
шає місце лише для віри. Користь для себе й до-
гма для інших — це характеристичні признаки
кастовості. Оже, поняття сучасного „пролетаріа-
ту“ виявляє всі прикмети касты, яку можна на-
зивати *кастою пролетаріа*.

Історія, а навіть і сучасність, сходять, дають
нам зразки різних каст, що володіли й ще воло-
діють життям народів і царств. Касты духовних,
магів, воєнних, поміщицько-феодалів (т. д.), зав-
жди трималися внутрі догмами, а назовні зброєю.
Всі вони зводилися спільними інтересами й
стремліннями і всі мали свою ерархію. Всі вони
ізолювали світ, що їм лише дано знати, що є
на потребу людства та вести це людство до
щастя.

Найхарактеристичнішим є в житті каст оця
догма, ерархія, диктатура й зброя. Всі ці харак-
теристичні ознаки має в так званій сучасній
„пролетаріат“.

І нічим іншим, як тільки оцею догмою, може-
те пояснити сліпий послух нещасного робітника
сучасному князеві-комісареві. І нічим іншим,
як тільки оцею кастою ерархії, розкрити те
дивне явище, що в пролетарському світі мовчки
санкціонується роскошування одних поруч зі
злідами інших без критики, осуду й висловлю-
вання незадоволення. Ерархія освічена, і таким
внутрішнім проявом не може бути місця. Коли
нижчі чинники ерархії драбини хоч на мить
поставили критично, порушуючи догму, до я-
когось Далія-Ліамі, каста негайно розвалилась
би. Єдиний ритунок у таких випадках є диктату-
ра, зброя й смерть.

Устрій пролетарського світу за римським
кордоном без жадного сумніву є устроєм касто-
вим, як і той ще неокреслений „пролетаріат“,
що організується й формується у світі, в звичай-
ною кастою зі своєю догмою, ерархією, диктату-
рою й зброєю. Члени комінтерну, наркоми, комі-
сари, червоноармії, пролеткультури, чекі-
сти й т. п. — це члени одного ерархічного лан-
цюга, який вже мільйони маси.

Коли глянемо на це явище в історичній пер-
спективі, то поймає й творення касты пролетаріа
стане для нас звичайним явищем. Після каст ду-
ховних, воєнних, поміщицько-феодалів, купець-
ких (на початку нових віків), прийшла черга й
на робітничу, пролетарську касту, нинішні ерар-
хами в якій стали рухливіші інтелігенти. Масова
теж котилася до форми касты, але, відкинувши
деякі кастові атрибути, не докончилася.
Психологи твердять, що в німні зоби люд-

ство чи його частини жили під впливом такої чи іншої гіпнози, яка доходила до масової психози. Ознаки гіпнози в психозі маємо й у пролетарському русі. Психоза — для встановлення догми й гіпноза для того, щоб запобігти розторожуючій критиці.

Навіть найсупорніші сучасні критики пролетарської диктатури й радянського „раю“ всеж таки в деякій мірі знаходяться під цю гіпнозою: їм накинута соціальна призма, і вони весь час розглядають творення „касти пролетарів“ власне через цю призму, замість того, щоб глянути на пролетарський світ відкритими очима. В найближчій мірі піддалися цій гіпнозі політики й робітничі маси заходу, які все ще розглядають пролетарський рух через призму соціалізму замість того, щоб глянути на нього з точки погляду грушово-настошних явищ.

„Пролетарі“ Радянщини свою кастовість розкрили навіть занадто ясно. Зложивши для себе новий корабль, в якому записали свою кастову догму, вони усунули всяке інше друковане слово, всяку іншу догму (боротьба з усіма партійними поглядами, релігією й критикою). Замість камінування, авто-дафе й інших пережитих засобів нищення „невірних“ ввели засоби новітні та йдуть до здійснення своїх стремлень і кастових інтересів старими утертими, хоча й трохи призабутими шляхами.

Для всякої касты сумнів щодо догми й критики вярхлі є найстрашнішими ворогами. І це явище у пролетарському світі вже помічається.

А все це свідчить, що „каста пролетарів“ уже є загрожена. Коли такі касты могли тривати століттями в краях нижчої культури, то в часі радянської авіації їхній вік у Європі мусить бути коротший.

Вільний дух демократії з його страшною обробою — особистою волею й критицизмом, адається, дуже швидко „касту пролетарів“ злізівдує, як злізівдував і лізівдує інші касты.

В. Островський.

Із життя автокефальної церкви на Рад. Україні.

З Києва повідомляють, що на надзвичайній нараді ради автокефальної церкви на Україні обговорювалося положення тої церкви у зв'язку з відокремленням, що автокефальна церква стоїть на услугах „Союзу Визволення України“. Рада автокефальної церкви осудила всіх тих, хто робить церкву знаряддям української антибільшовицької еміграції і сконстатувала, що навіть митрополит Липківський та деякі архiereї вступили на шлях антибільшовицької пропаганди.

Повстання в Китаю.

З Пекіну подають, що ситуація в Китаю дуже загострена. Двох військових командантів збунтувалося і зібравши 20.000 повстанців, машерують на Кантон. Уряд вислав проти повстанців своє військо. На чолі військ вірних уряду стоїть Чан-Кай-Шек.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

30)

Сміх землі.

(Докінчення.)

Семенюк міцніше взяв його за руку й продовжував:

— Переночуєш у мене й завтра вранці знову вийдеш на роботу, і щоб не показувався ні мені, ні Олені бодай місяць. Чуєш?

Ішли поволі. Сумно глядів на них старий вомок, вмираючи повільною смертю. Холодно дивилися електричні вогники. Гудки авт лякали своїми зойками.

— Я їду завтра до Олени, — заявив Голянівський.

Семенюк голосно засміявся:

— Ти, я бачу, — адурив! Поїдеш до нареченої оплакувати свою людку? Та ще не відомо, чи Олена захоче з тобою говорити...

— Візнай! — гукнув Голянівський.

Кинув Семенюка посеред вулиці, сів на фіякура й поїхав.

Семенюк подивився йому вслід і сумно подумав:

— Ось і буду я з такими нове життя. І що буде з ним робити Олена?

Зробивши кілька кроків, Семенюк побачив при світлі ліхтарів жагінне оголошення: „Лідія білопогнана після трагічного випадку вмерла дня...“ Семенюк далі не читав і доглянув лише підпис: „Товариші й товаришки“.

— І тут брехня, — подумав і пішов далі.

Біля воріт одного дому стояв гурток жінок.

— Кажуть, — говорила одна, — що її зре-дукували, того я кинулася.

— Неправда. — заперечила друга. — гу-

Вісти з „Рідної Школи“.

ДЕЯКІ ДАНІ ПРО ШКОЛИ.

I. Українські фахові школи в Перемишлі.

„Рідна Школа“ має в Перемишлі дві фахові школи: мужеську й жіночу. Веде їх через свій Кругок.

Мужеська фахово-доповняюча школа існує від 1926 р. Досі відбула школа 2 випуски іспити, а саме в шк. р. 1927-28 (здали 79.4 проц. кандидатів) і в 1928-29 (здали 100 проц. кандидатів). Науку скінчило 58 учнів.

В школі працює 11 учительських сил: 2 інженіри, 5 учителів з університетською освітою, 2 учителі 7-класової народної школи та 2 інструктори-майстри.

Не зважаючи на високий рівень науки, школа не має права прилюдності, що є дуже болючою перешкодою для її дальшого розвитку. Через те — по мотивам Кураторія Л. Ш. О. — кінцевих іспитів не переводили наші вчителі, що водять навчання цілий рік, а вчителі польських фахово-доповняючих шкіл у приваті делегата Кураторія. Іспити переводилися по польськи. При іспитах „дозволено“ управителю бути присутнім. Міжним висталоб уповні, щоби учительський збір даної школи перевів іспити в приваті представника Кураторія.

З признанням треба висловитися про спроможність майстрів та учнів, які, не зважаючи на ці важкі умови, не переводять учнів згл. не переходять до польських фахових шкіл, а горяться до своєї української. Фреквенція школи напроці останніх років виказує все понад 200 учнів.

Право прилюдності належить такій школі в 2 роки від її існування. Але на дотичне прохання не дала Кураторія Л. Ш. О. позитивної відповіді досі.

Цього шк. р. Кураторія заборонила управі школи приймати студентів мотивуючи це тим, що не адекватно польську державну школу. В тій справі їздила делегація до Кураторія, але на жаль, та справа ще досі дефінітивно не поладжена.

Минулого року вносили річні видатки на школу 16.412 зол. 69 сот.

Жіноча фахово-доповняюча школа (кравецька) в Перемишлі існує від 1927 р. В тій школі працює 6 учительських осіб. Управляє п. О. Кошарова. Школа приміщена в будинку жіночого інституту. В цьому шк. р. записалося: до I кл. 21, до II — 19, до III — 20, разом 60 учениць. Наука відбувається попоудні. До поудня працюють учениці в кравецькій роботі Союзу Українок в Перемишлі. Минулого шк. р. весь учительський збір в управителькою п. Ольгою Ціпановською виключно працював безплатно.

II. Народне шкільництво.

Кураторя Л. Ш. О. дала в тих днях дозвіл на ведення школи в Абрамовій, пов. Сянік, де іменовано уч. П. Стерпака. Наставлено учительками Т. Молчківну в Гусятині, П. Смеречинську в Пидляках, М. Левинську у Львові. Державні шк. інспектори звільнили в Копичинцях 2, в Коломиї 4, а в Долині 3 учительські особи без подання

ляла по ночах з кавалерами, ось, видно, й догулялася...

— А я чула, — вишлася третя, — що вона віру заамада й з того...

— Ха-ха-ха! — засміялася товста баба. — Ото сказали! Тепер за віри хтось кинеється під поїзда? Не такі часи!

Голянівський приїхав додому, зачинив двері, скинув з себе куртку, сів коло стола й задумався.

Раптом зір його впав на маленьку коперту. Простягнув руку. Почерк незнайомий. Розірвав коперту й почав читати:

„Шановний пане. Ваш засуд — виконаний. Справедливий, хоча й затажний. На що заслужила, те й приймаю. Прощайте навіки. Дякую за щасливі хвилини. О, як страшно вмирати! Ваша булаш нещасна сестра по крові й вірі — Лідія“.

Під листом приписка: „Моліться за мою грішну душу й будьте щасливі з вашою майбутньою дружиною“.

XXXIV.

Вранці прибігла до Семенюка Гапка.

— Пан Голянівський непритомний, щось говорить у гарячці.

Семенюк негайно поїхав до Голянівського й вивіз його до шпиталу. А сам того самого дня виїхав на село. Аж за тиждень зібрався до Олени.

— Оповідай усе, все. Нічого не скривай, — просила вона, аперше відчувуючи в серці глибоку рану. — Я хочу знати всі подробиці.

Семенюкові жаль було сестри, а особливо того, що вона втратила назавжди: ясного, поганого неба в душі.

Не всі бактерії

уствої яни є шкідливі, зате гнильні й ферментативні псувають зуби чого так боїмося. Погляд, що зичий механізм серединки до чинення зубів можуть зичити тих небезпечних галинися, був би немиабачною помилкою. Лише такий інтензивний антисептичний середина як *Odol* припиняє їх розвиток, даючи неохотному отору, тому, що дозотриває ділення ще дезінфектаци воді до подокання уст, пегієнико розкладаний пропес зубів. *Odol* має крім цього приємний, идеі жуочий смак і усуває прикри воні з уст. *Odol* є відновіаним серединком до ризіонального плавання уст і зубів, тому, що ділаючи через довгий час, як першорідний антисептичний середина, припиняє розвиток бактерій.

1434 1-1

причин. Проти цього безправного заризання внесла Головна Управа відклик до Шк. Кураторія.

З днем I. лютого 1930 в чинних 35 повних формально основаних народніх шкіл, в яких працює 134 учительських сил, а вчащачих дітей є 4.538. Не вчислені тут збірні лекції.

На цей шк. р. признала Головна Управа місячні підмоги для шкіл: в Золочеві 450 зол., в Бересті 150 зол., в Посвержі 120 зол. і в Гулякові 50 зол.

III. Діточі садки.

Громаді, які наміряють вести цього року діточі садки, повідомлять про це Головну Управу до 20. лютого 1930 р., щоби можна заздалегідь подбати про відповідне число кваліфікованих учительських сил.

Головна Управа „Рідної Школи“.

До справи Великого Львова.

Протести підміських громад проти їх злуки з Львовом.

Підльвівські громади: Знесіння, Замарстинів і Клепарів мають увійти з днем I-го квітня 1930 р. до Львова. Найбільшою і найбільшох громадою є Знесіння. Його 14-тисячне населення борониться вже 10 років перед прилученням до Львова. В 1928 р. була скликана спеціальна воєвідська нарада по навазу м.ністра внутрішніх справ, якому Знесіння вручило обширний, умотивований протест проти прилучення.

В січні цього року виринула знова справа прилучення підміських громад до Львова. Два 3-го січня ц. р. скликала громада Знесіння з цю справу публичне віче, в якому взяли участь українці, поляки й жида. Віче відбулось у великій

Довго оповідав, амальовуючи Голянівсько-го таким, яким він був у дійсності.

— Я переконався, що нервовий розстріл в нього зайшов дуже далеко. Гадаю, що рахувати на нього, як на народнього борця, неможливо. Тим менше він може бути моральною опорою для кого-небудь. Я його дуже люблю, хоча на все життя зберігти з ним найкращі братерські взаємини. Так само гадаю, що й ти будеш ставитися на нього якнайкраще. Але ти, мабуть уже зрозуміла, що він не може бути для тебе чоловіком...

Олена всміхнулася. Поволі її усмішка розгорілася в полуся і нарешті вибухнула:

— Помилуєш, Василю! Й свого слова не зміню й у своїй підтримці йому ніколи не відмовлю.

— Очевидно, льогіка з дочці села така сама, як і в аристократки! Невже-ж ти вийдеш за нього? неже-ж не боїшся життя?

— Так, не боюся! І дам собі раду! Ха-ха-ха! Семенюк збентежився.

— І цей сміх — теж сміх землі. Дурний, очайдушний, але наш. О, який ти многогранный, сміху землі!

Наприкінці жовтня, якомсь небаком після свого шлюбу з Оленою, Голянівський пішов на цвинтар, де була похоронена Лідія.

Знайшов її могилу й задумався.

Раптом посеред ріжних зіваших віників кинувся йому в вічі вінок з свіжих білих астр, перевязаний білою шовковою стрічкою.

Голянівський, поправивши перелутану стрічку, прочитав написи:

На одному кінці: „Вибач, нещасна сестро“.

На другому: „Лідочці від Олени“.

яснення в тій справі, яку порушив радикальний чатажок, п. Стахів. Річ полягала в тім, що коли висунуто мою кандидатуру до Ради Ревізіонного Союзу, п. Стахів зі святим обуренням запропонував проти цього, покликуючись на те, що перед двома роками я писав в „Українській Ниві“. Шаную святе обурення, навіть тоді, коли воно виявляється в некультурний спосіб. Але чи справді воно „святе“? У Варшаві ніхто не проурядовий польонофільський орган „За Свободу“ в московській мові, що вславились своїм антиукраїнським становищем. Варто пригадати, напр., скандальну статтю в цій газеті, що денунціювала український національний рух у Галичині, як рух антидержавний. „За Свободу“ підтримує москалофілів у Галичині й піддержує „православ'я“ на галицьких землях. І ось у цій „За Свободу“ пару тижнів тому радикальний посол Ів. Власовський помістив статтю про церковні справи. Чому-ж п. Стахів не називає п. Власовського хунзем, угодовцем і ворогом української справи? Чому осуджує статті в обороні просвітницького, кооперативного й церковного руху в „Українській Ниві“ (зперед двох літ) та виправдує статтю п. Власовського у ворожий нам „За Свободу“? Чого варте „святе обурення“ п. Стахова? Пригадаю також, що з листи п. Стахова до союму від Волині фігурував п. Е. Петриківський, який перед тим, тоді й нині публічно декларує себе, як свідомого угодовця, який працював і працює в польських організаціях та який не тільки в суді, як мені закидав п. Стахів, але всюди публічно промовляє лише по польськи. Де-ж „святе обурення“ п. Стахова?

Не займаю жадного становища в порушених справах ані до п. Ів. Власовського, ані до п. Е. Петриківського. Але навожу це лише для ілюстрації того факту, що небезпечно шукати тріски в оці якоїсь людини, коли з власного радикально-соціалістичного ока видається ціле поліно.

Дивує мене також невдячність п. Стахова до той-ж „Української Ниви“. Підчас останніх виборів до союму „Українська Нива“ підтримувала публічно радикального листу ч. 22, рекомендуючи її селянином і особливо вихваляючи радикальних кандидатів, як пп. Бондарука та Петриківського. Ця підтримка, нема сумніву, сильно допомогла радикалам у переведенні своїх кандидатів, бо „Українська Нива“ була в той час дуже читаною на Волині. Пан Стахів заховав тоді „святе обурення“ до кишені й аж після двох років копнув „Українську Ниву“, називаючи її всякими епітетами і складаючи більш хорої голови на здорову.

Отже, здається мені, що навіть комуністичні та радикальні молодці, які увесь свій партійний запал виявили в силі вереску та молодих ніг, зрозуміють, що закиди п. Стахова є обдугою і класичним виявленням того, що москалі називають, „нічем не смущатися“. Що в судді п. Стахів зі своїми однодумцями далеко не наляються.

А тоді, як назвати те їхнє поступовання, що були і прокураторами, й судьями, й виконавцями присуду? Не то соціалісти, а навіть варвари мають пошанування до засади „*audietur et altera pars!*“ І не має оправдання ані Стахову, ані його однодумцям, що замкнули рота противникові, знущалися над честю, гідністю й довголітньою працею громадського робітника лише в ім'я зайвого мандату до Ради РСУК, і то тоді, коли його однодумці на нараді волинців акцентували ту саму кандидатуру (на другому місці), а п. Ладика публічно заявляв радикальне „*desinteressement*“ у виборах до Ради.

Приймаю це за науку, що то є радикали, бо й я належав до тих, хто у виборах 1928 р. голосував за листу п. Стахова ч. 22.

Олександр Ковалевський.

Ставлення сель-робу.

Читаємо під цим заголовком в „Нов. Часі“ „На Загальних Зборах Ревіз. Союзу Українських Кооперативів виступав зі своїми промовами проти дотеперішнього проводу Ревіз. Союзу Мiron Олексюк, організатор Сель-Робу в Бродівщині. Сель-Роби ставили його на чолі своєї листи у кандидата до Ради Ревіз. Союзу. Мiron Олексюк з Поникви, пов. Броди, був караний за крадіж коней і сидів за це кілька місяців у тюрмі, тому то і його кандидатура в послі до союму була уважена. Мiron Олексюк як кооператор, справний молочарської кооперації в Поникві, довів її до ліквідації. Ці факти згідні з правдою і якщо треба буде, то подано число судових актів. Отакіх кандидатів ставлять сель-роби на відвічальні становища в наших національних установах“.

Одинокі репрезентатинні 22 ВЕЛИКІ 22 II ВЕЧЕРНИЦІ II БОРИСЛАВСЬКОГО „БОЯНА“ Запрошення вислати Бориславський Боян.

відгуки дня.

„Дай Боже здоров'я корові!“

Свого часу Галичина всеціль стояла під знаком коров'ячої ділки. Поезії і новелі, були одіювані під кутом видавності і користи для громадянства, а ті поети, які оспівували пасовисько, корови, билий нектар і масляну амброзію — про-скакували швидко в історію літератури.

Правда, були і спроби протесту:

„Коли поезія про банк мовчить“.

В новелі ніч про пасовисько.

То вже, свати, самі скажіть,

Якого тут шукати зиску?!

Це був, як каже Міцкевич, „останній гук гармати на адобутих барикадах“. Після того по-клонники штуки для штуки замовили воєсім, а навіть автор героїчного протесту оминився сам по літах у „Маслосоюзі“. Переконався відно, що ліпше в перетворювати молоко, як творити поезії! — маю враження — до нині цього не змінив переконання.

Велика війна змінила трохи тематику поезії і віпхнула в тій оці всі „красуні“, „зірки“, „ли-сі“, „перісті“ та „заушальні“, а на їх місце видигнула коней. „Ворони“, „карі“ та „спид“ за-брикали в поезіях воєнних оспівців, даючи всо-дному з них безсмертність, не рахуючи гонорару і сатисфакції.

Але повсюди часи, сірі будні окупації та конституції, знову віддалили на другий план кінську романтику.

„Дай Боже здоров'я корові!“ — ось гасло наших днів, що стоголосним гомоном розходиться по Галичині.

Однак тим разом не йде про сир, масло і прочі свідки, а про корову як цілість. Її дороге життя, шановне здоров'я і милий вигляд — ось цілі підкаутанта неодолимого народного діла на редакторській і видавничій ниві.

Першим оборонцем і прихильником рога-тої суспільності став часопис „Народня Справа“, в диняючи рівночасно в себе відділ коров'ячого забезпечення на життя і ренти. Коров'ячий загін поставився до тієї справи дуже прихильно і нині „Народня Справа“ має найбільший наклад з усіх українських часописів, а задрісних більше як ус. часописи разом.

Великий успіх „Народньої Справи“ засвідчив неодолю зростаючись над того роду ведучан-ням передплатників.

„Громадський Голос“ недавно і собі „зробив око“ до коров і тепер жде з биттям серця на па-са дні. Не знати, чи штука властива, бо прем'я „Народньої Справи“ майже в трое вища, а від ко-ров не можна вимагати більшого партійного ви-роблення, як від людей.

Але на днях появилася нова асекураційна газета, яка перейшла всіх. Зветься вона „Нове Село“. Тим разом справа не йде про корови, але про їхніх власників. „Коли передплатникові ста-неється нещасливий випадок: присиле земля, авалиться дерево на нього, покалічать коні (або корови!) — Прим. автора) машина, вал знида, чи станеється інший випадок... тоді передплатник дістане 300 золотих“.

Давно я на селі не був, не знаю села. а тим більше „нового“ села. Але мені здається, що тим разом справа перештудерозана.

Відомаж усім розмова двох кумів:

— Кажуть, куме, великий пом.р на людей буде.

— Та, то ще пів біди. Аби, не дай Біг, на го-варину зараза не прийшла.

Тим я собі поясню великий успіх „Народ-ньої Справи“ і тим оправдую неприхильні голоси про „Нове Село“.

Я раджу „Новом Селу“ довн час завернути і собі на товаришу.

Галактіон Чіпка.

Придержали тайного більш. курера.

Австрійська влада арештувала в Пасаві над німецько-австрійським кордоном тайного біль-шовницького кур'єра Демковича. Він під фаль-шивим паспортом перевозив тайні шифровані документи. В слідстві Демкович признався, що вже від довшого часу був кур'єром між Віднем і Москвою. Віденська поліція старається від-шифрувати документи, відібрані Демковичем.

Доповнення „Звіту Управи Національного Музею у Львові за 1929 р.“.

У безплатній додатку до 22. ч. „Діла“ із „Звітом“ Нац. Музею у середньому стоїть, другої сторони після другого уступу, що ки-читься словами: „порядкує цей матеріал др Фуртак Деркачев“ пропущено слідуючі у-ступки:

„Передані до рук представника Національ-ного Музею збірки Ставровічів і Народного Дому були після переняття їх м-ством загранич-них справ у Варшаві переслані до рук юридич-них власників. Однак в своїй поспішній добро-зичливості для цих обох установ міністерство загр. справ не стягнуло з них належної квоти на покриття решти видатків НМ. у висоті + 370 доларів ам. з проц. від 15. вересня 1929 р. З уваги на те, довелося директору НМ. звернути цю справу на судову дорогу.“

Також невдачною оказалась для НМ. і спра-ва доставки партії власних книжок на загальну квоту 500 руб., що їх перед виїздом у Росію директор НМ. оставив був у польськй консу-ляті. Передані в тому ж часі у ВОКС три скрині книжок одержано наприкінці 1928 р., а за книж-ками з консуляту в Москві довелося наковещ-звернутися до польської делегації, якої през-ставник прирік Музеєві всяку моральну пощи-тку.

Збірки покійного Ореста Козловського.

Довголітній чинний прихильник НМузею Орест Козловський перед смертю поручив своїй дружині п. Марії Козловській передати свій книгозбір, зложений із 4000 українських книж-ко, збірку 150 мінералів і 24 образи кисти Панкевича — в Національний Музей. Переня-ття цього дару в прийві пп. Романа Бабюка і Ми-коли Водоноса ставалося 26—28 грудня. У книго-зборі є прекрасно заховані комплекти серій ви-дань і чимало рідких сьгодні сценічних творів та рідких видань одного твору. Книгозбір цей матиме для музейних вистав тріаке значіння; після скатальоговання і аперякування буде він виставлений увесь, як зразковий пвід життя скромного народного вчителя. Через смерть Ореста Козловського стратив НМ. вже 4-го з ряду постійного прихильника серед учитель-ства. Живе ще тільки один і то на Мазовчу. У-права Музею вшанувала пам'ять Покійного промовою директора над домовиною і постано-вою передати для научних потреб гімназії УПН. в Рогатині, якою Покійний широ цікавився, му-зейні видання і децю зі своїх дублетів.

Національний Музей і преса.

Музей, як вислів певної ясно закресленої й усвідомленої ідеї — потреби — дійсності, асе був, є й буде частиною суспільного життя. Кожний музей цікавить ширший або вузкий круг суспільності і навпаки: ні для одного му-зею не є байдужою хочби дрібка прихильності когоб-то не було. Музей як всеприродна устано-ва мусить дбати за всіх своїх прихильників і однаково обслуговувати кожного, хто його у-слуги потребує. Музей — це культура і цивілі-зація, а в кругах діячів культури і цивілізації немає ні свого ні чужого, є тільки ті, що люб-лять, цінять і розуміють дану працю; є ті, що ції праці шире поєбляють або — шко-дять. Томуто Управа кожного музею бачно сте-жить за всіми відтінками загального заціка-лення музейною справою, та в країнах з добре виробленою газетярською звичкою навіть че-дає певні грошові квоти на оживлення через пресу загального інтересу для справ музею“.

Вислід виборів у Румунії.

З Букарешту пишуть, що вибори до повіто-вих рад, які відбулись 5. лютого, проминули до-волі спокійно, тільки в Буцеві підчас виборів у-бито двох членів національної селянської партії, а в Трекучі поранено одну особу. В Семіторії, на Буковині і Бесарабії побідила національна селянська партія, у самій Румунії правляча-ственна партія мала повну побіду, а загальний вислід приніс урядові велику побіду. Ліберали, які надіялись побіди у 71 комтатах, утратили 14 комтатів на користь правлячої партії, яка в загальнім висліді адо... більшість і ви-тиснула лібералів.

Амністія в Іспанії.

Дня 7. лютого з нагоди роковин смерті коро-левої Марії Христини оголошено амністію для політичних і звичайних в'язнів, цивільних і вій-ськових. Амністовано всіх старших арештан-тасуджених за участь в повстанні проти уряду. Прімо де Рівєра, амністовано також 48 високх урядовців в різних провінціях, засуджених за виступи проти диктатури. Всі політики, процесі розпочаті в часах диктатури будуть припинені.

— З нагоди переходу зі служби в стан нечинний о. проф. д-р Йосиф Застирень просить усіх своїх учнів з гімназії бережанської, буцацької, тернопільської, обох українських гімназій у Львові та з другої, дванадцятицької і четвертої гімназій, а далі з учительської семінарії та гімназії у Відні, щоби подавали свою патріотичну працю для добра свого народу, своєї культури, щоби підтримували українську національну пресу, щоби все робили для добра і слави своєї Батьківщини, яка у свій час, не так як чужина, гідно оцінить та спомяне їхні труди й посаду, якою працювали для Неї по силам своїм, що

время люте". Рівночасно передає їм цією дорогою ширі поздоровлення та стискає їм дружню руку.

— Про уморення податкових задляностей. Як ми вже писали в „Ділі“ польське міністерство фінансів зарядило уморення податкових задляностей з перед 1927 року. Це уморення може настати також у випадках звинення підприємства, смерті або недуги чи вмігрування власника, або зuboження особи, що має ці податкові задляности. Просьби на уморення податків можна вносити до податкових урядів до половини березня, а у виняткових випадках до кінця 1930 р., при чім на поданнях треба покласти на 93 артикул закону про промислові податки і артикул 22 про організацію скарбової влади.

— Влом у Журавні. На днях злодій закралася до каси адв. д-ра Михайла Лакути в Журавні і вкрав 300 доларів, 50 золотих і кілька векселів на суму 2116 золотих. Злодій не зловлено досі.

— Про фальшиві 5 золотівки. В останніх часах люди не мають довіри до 5 золотівок і кожному таку монету пробують чи вона не фальшива. Дирекція Польського Банку подає до відома, що тих фальшивих п'яти-золотівок курсує дуже мало, що їх легко пізнати по незручно виконаній написі „Свобода Республіці суприма леке“ і по недостатці срібного блиску. Нефальшованих 5 золотівок не можна пізнати по тім, що вони кинені на стіл видають звук, а фальшиві падають ніби беззвучно, бо велика кількість нефальшованих цих монет вироблена в Бельгії і не видає металічного звуку, що іще не є доказом, що ця монета фальшива. Ці беззвучні 5 золотівок можна визнати в державних банках. Так само брак точки під елегрічною постаттю з лівої сторони не є доказом фальшивості монети, бо 5 золотівки вироблені в Польщі мають цю точку, а вироблені в Бельгії не мають, але вони не є фальшиві.

— Львівська хроніка. Поліція арештувала Качмира Сохадіського за те, що напав на свою жінку при вул. Рагози 4, побив її, вибив шибки і загрозив, що убер свою жінку. — На вул. Ісаківича злодій напав на Олену Добруцьку і зрабував в неї торбину з 15 золотими, а потім зник без сліду. — При вул. Берка ч. 8 вибухнула пожежа синагоги та спричинила шкоду на 1000 золотих, після чого її погашено.

— Справа оплати за воду. У правничій комісії прибічної ради м. Львова д-р Новак-Пшигодзький реферував справу оплат за воду. Він сказав, що оплата за воду ґрунтується на законі про водопроводи з 1900 р. і законі про комунальні фінанси. Протилежне становище займає радний сен. Децикевич. Він сказав, що об'являє лише краєвий закон з 1900 р., який остає в силі на осн. закону про будівельні оселі. Тому марістрат має право побирати лише 5 проц. податок від комірного тай то лише в домах, у котрих ствердять надмірне аживлення води, себто понад 50 л. на добу від особи; тоді тільки від тадишких брати оплату в висоті 25 сот. за куб. метр. Становище радн. сен. Децикевича піддержали д-р Говикевич, д-р Шморак, д-р Розін-ґрані і д-р Ротфельд. Д-р Шморак сказав теж,

що ухвала прибі. ради, яка хотіла би підвищити оплату за 1 куб. м. води понад 25 сот., вимагає затвердження надзірної влади. Тому, що не дійшло до згоди, ухвалили предложити бюдж. комісії 3 ріжні опії, а саме: референта д-ра Новака-Пшигодзького, радн. сен. Децикевича і д-ра Шморака.

— Парубок убив вояка. В Ходорівці, березівського повіту, був на відпустці вояк 6. летунського полку в Сквилові Володимир Затвардинський. Користаючи з відпустки, почав залицятись до одної сільської красуні, яку любив сільський парубок Франц Шигель. Дівчині більше подобався вояк, як цивіль і вона зрадила Шигеля і полюбила Затвардинського. Шигель у приступі ефекту заздрости напав на вояка-суперника і вбив його залізною палицею. Вбивника арештовано.

— Кривавий рабук у Самборі. В Самборі при Трибунальській вул. злодій напав ввечері на купця Вільгельма Бегляйтера і його матір та хотів зрабувати в нього гроші. Купець почав здоганяти злодія, а тоді злодій стріляв до Бегляйтера кілька раз з револьвера і тяжко поранив його. Злодій не зловлено, а купець лежить у ліжничі.

— Убив за 32 золоті. В Невисках коло Кольбушової найдено труп 86-літнього жєбрака Франца Основи і в цій справі поліція почала слідство. Виявилось, що цього жєбрака вбив його пасерб Брогула, а вбив його тільки тому, щоб ограбити в нього 32 золоті, зашиті в жєбрацьких лахміттях. За марних 32 золоті він стане перед суд за вбивство.

— Конференція директорів середніх шкіл. Від дня 10—15 лютого в міністерстві освіти відбується конференція директорів середніх шкіл із шкільних округів Льва і Варшава. Предметом нарад цієї конференції будуть справи організації шкільництва, реформи методу навчання, організації виховавчої праці та справи шкільної адміністрації.

— Політичне вбивство в Букарешті. У Букарешті вбив один фризєр предсідника адвокатської палати Васу Октавіана, який брав участь у політичній роботі ліберальної партії. Фризєра арештовано і він признався, що вбивство виконав з політичних мотивів.

— Ліндберг був у небезпечі. З Нью Йорку повідомляють, що полковник Карло Ліндберг, якому пощастило перелетіти літаком через океан, на днях був би згинув підчас лету до Каліфорнії. Бура скинула його літак на гору, але Ліндберг при допомозі легкого падіння швидко опустився на землю і не був навіть ранений. Ліндберг спинявся в Лебеку, звідки іншим літаком поверне до дому.

— Безробіття в Німеччині. „Н. Фр. Прессе“ повідомляє з Берліна, що дня 31. січня в Німеччині було два і пів мільйона безробітних, які дістають державну допомогу. Допомоговий фонд видав цим безробітним 600 мільйонів марок.

— Жид-поліцей засуджений на смерть. „Н. Фр. Прессе“ повідомляє з Єрусалиму, що там засуджено на смерть жид-поліцейанта Гінкіса, який підчас недавніх заворушень вимордував цілу арабську родину в Яффі. Цей присуд ви-

кликав серед єрусалимських жидів велике пригноблення. Це вже другий жид засуджений на кару смерті у зв'язку з погромами.

— Конгрес бактеріологів у Москві. Дня 3. лютого у Москві закінчився конгрес бактеріологів, у яким взяли участь визначні наукові сили СРСР і німецькі бактеріологи Фрідбергер, Біргер, Гільдемайстер і Райтер. Особливу увагу викликали звідомлення про вислід антитуберкульозних щеплень методом французького професора Кальмета у СРСР. Стверджено, що це щеплення справді поліпшує стан здоров'я туберкульозних осіб.

— З Українського Лікарського Т-ва. Українське Лікарське Товариство повідомляє, що відчитання реферату проф. Матюшенка: „Супільне значіння евгенічної праці“ відбудеться в четвер 13 лютого ц. р. в год. 7. веч. у спільній з „Відродженням“ домівці у Львові, вул. Гродзких 4. — За Виділ: Д-р Музики, голова, Д-р Прийма, секретар.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосожа“ платна кооперативна дня 8. лютого за масло експортне, солоне, пріма по 3 50 злот. за килограм; за масло десертне несолоне, пріма 5 — за кг; за літру молока 18 сотиків; за літру сметани 190 зот.

3 театру.

МАЛИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „ПАННОЧКА З ДИПЛОМАТИ“, комедія на 3 дії ІВ. МІРАНДА.

Ів. Міранда є популярним париським фабрикантом комедій, призначених на сезонний, касовий успіх. Парижани — автори й загал — з насолодою осміюють заржавлу машину своєї бюрократії і нема такої злоти, перед якою вони стремались би, якщо в неї можна добути хоч яку сусу з політиками в головній ролі. У комедії Міранда осміяє все міністерство закордонних справ, дипломатичні представники на чужаї, жінки, що є кандидатками на дипломатів і ч-колядошкірні союзники французів.

Так авана у париській жаргоні „справді париська“ пєса не має ніяких претенсій до життєвої правди в характерах, ситуаціях, а навіть у провідній думці. Це має бути паноптікум з мак'єтами, що входять, виходять і поводитись так, щоб могли дати якнайбільше приводу до бездумного сміху.

Важко уявити собі країну в Європі, яка мала би такого дурного, порожнього й зливого міністра закордонних справ, як провідник французької політики в інтерпретації п. А. Фертьєра. Не віримо також ні на хвилину, щоб секретарю міністра і його заступницію могла бути така наївно-цукорова панночка, яку заграли нам п-на С. Барвінська. Що тільки африканському королеві на його гостинних виступах у Парижі — про це знає хіба позакулісовий Париж! глядячи на цього нащадка людодів і реточено з нього так само широко як за кожною повною чудесної живої карикатури — дольки фабриканта макаронів (п-на Пешинська). Ніхто не зміг зберігти такої міри між повагою і гумором у такій фарсовій атмосфері як п. Добжанський. М. Р.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський театр:
Понеділок, 10. лютого, год. 7:30 веч.
„Макуса на відданні“.

Малий Міський театр
Понеділок, 10. лютого, год. 7:30 веч.
„Панна в дипломатії“.

Театр реалістичний — в салі кіна „Кольос“:

Понеділок, 10. II, „Серденієво, стягнися-у-у“. Дві вистави: год. 7:30 і 9:30.
Вівторок, 11. II, „Серденієво, стягнися-у-у“. Дві вистави: год. 7:30 і 9:30.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Співаючий скиту“.

КАСНО: Жінка на місці.
КОЛЬОСЕН: Жінка контрабанда. — 3 тюрми на престіж.

ЛєО: Ночі шаку, ночі котання (Іван Петрович, Ілія Діаговер).

МІРСУСЬКА: Морна соловиди вод „Бастер Кітєв“. Чорт (Сю Йароль, Родє Роє).

ОМЗ: Криза (Кларь Бое).

ПАЛАС: Звукова фільма „На фронті нічого нового“. „Юнона-мисль“.

ПАЛ: Бура над Азією.

ПАСАЖ: У країні срібних лисів (Рінґітін). — Звуковий апарат.
ПРОМІНЬ: Бедуїнове котання.
СТИЛЕВ: Бури над Азією.
ФІЛІМОРИНА: Найпарадніша парад.
ХИМЕРЯ: „Еротікон“.
УТХА: Леди Семлетен.

Програма радіо.

Вівторок 11. II. 1930

Варшава (1411.7) 12:05 Шкільний програм Краків (312.8) 19:20 Трансмісія. Ліпінц. 59. 16:00 Веселий концерт. Галич (296) 18:30 Трансмісія з опери „Естонія“. Лондон (336.3) 20:45 Концерт. Берлін (318) 16:30 Концерт з Діана. Стокгольм (476) 20:20 Концерт. Рим (441) 17:30 Концерт. Лянсінґер (47) 7:30 Концерт. Прага (487) 21:35 Сонати Бетовена (виконав. Герман). Брюссель (309) 13: Концерт радіо-оркестру. Осень (316.3) 20:45 Концерт мандолиниста. Будапешт (350) 17:00 Циганська музика. Москва (825) 19:00 Літєсаріє опера Опонова. Ленінград (1000) 10:00 Пондєржа музика. Харків (1304) 16:00 Концерт.

Середа 12. II. 1930.

Варшава (1411.7) 16:15 Програма для дітей Краків (312.8) 19:25 Відчит. Філіпінц. 59. 16:00 Концерт. Галич (296) 18:30 Трансмісія з опери „Естонія“. Лондон (336.3) 20:45 Концерт. Берлін (318) 16:30 Концерт з Діана. Стокгольм (476) 20:20 Концерт. Рим (441) 17:30 Концерт. Лянсінґер (47) 7:30 Концерт. Прага (487) 21:35 Сонати Бетовена (виконав. Герман). Брюссель (309) 13: Концерт радіо-оркестру. Осень (316.3) 20:45 Концерт мандолиниста. Будапешт (350) 17:00 Циганська музика. Москва (825) 19:00 Літєсаріє опера Опонова. Ленінград (1000) 10:00 Пондєржа музика. Харків (1304) 16:00 Концерт.

Концерт злодій з Відня. Рим. (441) 13:40 Радіо-концерт. Лянсінґер (473) 13:05 Концерт. Прага (487) 10:10 Концерт. Мільно (501) 10:31 „Манон опера Массенета. Брюссель (309) 21:15 Орган. Відень (316.3) 17:15 Авандіа для молоді. Ри-а (325) 19:03 Театральний вечір Мюнхен (333) 16:00 Квартет Роєн-Берга. Будапешт (350) 17:00 Концерт Музичної Академії. Москва (825) 19:30 Камеральний концерт (Вебер, Бетовен, Ліст, Вагнер). Ленінград (1000) 19:30 Концерт Філармонії. Харків (1304) 16:00 Робітничий концерт. Париж (1725) 21:00 Концерт.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БІЗНЕС-ПРОДАЖ, ЗОЛОТО І СІБІ-НІ ПІРГОБИ продає за готівку на літні від десятиліт літ у цілєм краю, аніма фірма Іван Зельтеґранх, Львів, п-а Марійська ч. 5. Купую бриланти, золото срібло, плачу найвищі ціни 100/39

БІЗНЕС-ПРОДАЖ, також пишу ошукерю купую до високої ціни Добровольськ-голівченські, Львів (Потєль Жорж) Авадємична 2 1195 6-7

Д О шнєйшу покій і кухня, 3 морги салу й окозо 19/2 м. городу, 4 км. від ошєла 10/0 за річно Згодошуватись до Ада. Діла під „Снєжніа воє-дух“ 14-0 2-2

МЕБЛІ НА РАТИ! готівкою ціни: та кож тапіперовані меблі, власного виробу — найдешевше в Доротеум Льва Сап-ги 34. телефон 15-01. 44-27-1

АРТИСТИЧНІ КИЛИМИ — ПІА-НІА — вул. Пєкарська ч. 8. 193-74

ВІДСТУПІО ПІДЛІВІВСЬКУ, о-рєсно положену, адвокатує кар-цєлярю. Зголомєня до Ада. Діла, під „Корисні уяова“. 133-1-4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-Р ЕВІЕН ДУРДЕЛЛО

був лікар заграничних клінік, спеціаліст скірних, венеричних і сексуальних хвороб та лікарської косметики ордує у д-а 14-18 в неділі і свята від 10-11. Гірське сонце. Валєфор. Дітерман. Крє-тераніа Сєларатков почєдєні. ЛЬВІВ, вул. Потоцького ч. 11. 6-4 826 телефон 65 07.

НОВІ ЗАГРАНІВНІ ШКА-ПІ, черні, найкращі закорубі на догідні салати поруба-вильючє заступниціє „опіаєтє“, вул. Зіморєвєчє ч. 18